

ת"פ 33319/09/15 - מדינת ישראל נגד אליעזר פרי

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 33319-09-15 מדינת ישראל נ' פרי(עציר)

בפני כבוד השופט דניאל פיש

מאשימה

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד איזנבנד ועו"ד זוהר
מפרקליטות מחוז חיפה - פלילי

נגד

נאשם

אליעזר פרי ע"י ב"כ עו"ד רונן אביב

גזר דין

1. הנאשם- אליעזר פרי הורשע ביום 2.11.15 על פי הודאתו בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לבצע גניבה או פשע לפי סעיף 413' לחוק העונשין, תשל"ז-1977, גניבה לפי סעיף 384+383 לחוק, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 לחוק, גניבת כרטיס חיוב לפי סעיף 16 (א) לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו-1986, הונאה בכרטיס חיוב לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב, זיוף בכוונה לקבל דבר לפי סעיף 418 אמצע לחוק העונשין (2 עבירות), איסור לנהוג בלי רשיון נהיגה לפי סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961, חובת פוליסה לפי סעיף 2 לפקודת רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970, שוד לפי סעיף 402 (א) לחוק העונשין, שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402 (ב) לחוק העונשין, איומים לפי סעיף 192 לחוק, הפרעה לשוטרי לפי סעיף 275 לחוק והחזקת סכין שלא כדין לפי סעיף 186 (א) לחוק.

2. בנוסף, הנאשם הורשע ביום 27.1.16 (כתב אישום נוסף בת"פ 43773-09-15) על פי הודאתו בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב לפי סעיף 413' לחוק העונשין + סעיף 29 (א) לחוק וגניבה מרכב לפי סעיף 413 ד(א) לחוק + סעיף 29 (א) לחוק, גניבת כרטיס חיוב לפי סעיף 16 לחוק כרטיסי חיוב וכן הונאה בכרטיס חיוב לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב + סעיף 29 (א) לחוק העונשין.

3. בהתאם לכתב האישום הראשון דלעיל, ביום 16.8.15 נהג הנאשם ברכב ללא רישיון נהיגה ופוליסת ביטוח תקפים והתפרץ לרכב המתלונן במטרה לבצע גניבה. הוא גנב את ארנקו של המתלונן בו היו כרטיסי אשראי, ₪ 430 במזומן, רישיון הנהיגה של המתלונן, תווי קניה ומסמכים נוספים. לאחר מכן באותו הלילה השתמש בכרטיסי האשראי בעסקים שונים וקיבל באמצעותם מוצרים וסכומי כסף בסך כולל של 2488.78 ₪. ברכישה שביצע, זייף הנאשם מסמך בכוונה לקבל דבר, באופן שחתם על הקבלות על מנת שיחזה כבעלים החוקי של כרטיסי האשראי.

4. בהתאם לאישום השני, ביום 20.8.15 הגיע הנאשם לסניף בנק הפועלים ברכב, כאשר אין ברשותו רישיון נהיגה ופוליסת ביטוח בתוקף. הנאשם נכנס לסניף הבנק במטרה לשדוד אותו, ניגש אל פקידת הבנק ומסר לה פתק עליו רשם מבעוד מועד "זה שוד יש לי נשק שימי תכסף בתיק" וכן העביר לה שקית. עובדת הבנק הכניסה סך של 6910 ₪ לשקית ומסרה לנאשם, שעזב את המקום.

עמוד 1

5. בהתאם לאישום השלישי, ביום 30.8.15 הגיע הנאשם לסניף בנק לאומי בחיפה בכוונה לשדוד אותו. הנאשם ניגש לשירלי עזרא שעובדת ככספרית ומסר לה פתק עליו רשם מבעוד מועד "אני חמוש זה שוד" וכן העביר לה שקית. עובדת הבנק העבירה לו סך של 4750 ₪ והנאשם עזב את המקום.
6. בהתאם לאישום הרביעי, ביום 31.8.15 הגיע הנאשם לבנק איגוד בקרית מוצקין בכוונה לשדוד אותו. הנאשם ניגש לשגיא בז'רנו ומסר לו פתק "זה שוד אני חמוש" וכן איים עליו באומרו "אל תעשה שטויות". בנוסף, הנאשם העביר לו שקית אליה הכניס סך של 13,300 ₪ ומסרה לנאשם שעזב את המקום.
7. בהתאם לאישום החמישי, ביום 2.9.15 הגיע הנאשם לסניף דואר בקרית ים, כשהוא נושא בכליו סכין, ניגש לעובדת אתי ביטון ומסר לה פתק עליו רשם מבעוד מועד "אני חמוש זה שוד". בנוסף, העביר לה שקית, אליו הכניסה סך של 2000 ₪ ומסרה לנאשם שברח מהמקום. בזמן בריחתו, הבחינו בו השוטרים ורדפו אחריו עד שהשיגו אותו. כאשר השוטרים הודיעו לנאשם שהוא עצור, הוא איים עליהם באומרו-"אני אדפוק בך". בנוסף, מסר להם ששמו אברהם כהן במטרה להכשילם בתפקידם.
8. בהתאם לכתב האישום שצורף, בין יום 26.8.15 ליום 27.8.15 התפרץ הנאשם לרכב בכוונה לגנוב רכב ונטל ארנק שהכיל 7 כרטיסי אשראי שונים. לאחר מכן, השתמשו הנאשם ואחר בצוותא בכרטיס חיוב וביצעו עסקאות של קניית מוצרים ותדלוק בסך כולל של 1130 ₪.

טיעוני המאשימה לעונש

9. ב"כ המאשימה טענה בדיון שהתקיים ביום 27.1.16 כי הנאשם עצור מיום 2.9.15 והורשע בשני כתבי אישום המייחסים לו מספר אישומים, כאשר בשלושה מהם מדובר בשוד בנק באמצעות פתקית. נטען שניתן ללמוד מהרישום הפלילי כי מדובר באדם בעל עבר פלילי מכביד מאוד, אם כי ישנן כמה שנות הפוגה מעבירותיו האחרונות. עוד נטען כי שירות המבחן מתאר התמכרות רבת שנים לסמים וחוסר יכולת לעבור לגמילה. נטען לפגיעה ממשית בשלום הציבור ללא אופק שיקומי עתידי. נטען שבית המשפט מצווה להגן על הציבור והפגיעה הנגרמת ממעשיו החוזרים ונשנים של הנאשם. ב"כ המאשימה הפנתה לע"פ 4521/12 (לעיל) שם בית המשפט העליון קבע כי אין לייחס משקל משמעותי למצוקה כלכלית שהובילה לביצוע המעשים. נטען למתחם הבא: בגין כל אירוע שוד באמצעות פתקית- 2-4 שנות מאסר. ב"כ המאשימה הפנתה לת"פ 42935-12-12 שם נקבע מתחם של 1-4 שנות מאסר וכן לע"פ 4521/12 **חיים סואמי נ' מדינת ישראל** (30.6.14) שם הוטלו 9 שנות מאסר על ידי הערכאה הדיונית בגין סדרת מעשי שוד עם פתקית. בית המשפט העליון הפחית את העונש ל-6.5 שנות מאסר. התבקש שבית המשפט ייתן ביטוי לכל אירוע בגזר הדין, גם אם לא במצטבר באופן מלא ותהיה חפיפה מסויימת.
10. בהתייחס לאירוע השוד המנוי באישום החמישי, תוך שימוש בסכין, נטען למתחם של 3-5 שנות מאסר. ב"כ המאשימה הפנתה לת"פ 44670-03-13 **מדינת ישראל נ' יגאל אפרת** (10.6.2013) שם נקבע מתחם

של 3 - 6 שנות מאסר וכן לע"פ 4189/14 **מרון פארס נ' מדינת ישראל** (13.7.15) שם דובר בשני אישומים של עבירת שוד באמצעות סכין ונקבע מתחם של 3-6 שנות מאסר בגין עבירות השוד. בגין שני האירועים הוטלו 7 שנות מאסר והופעל מאסר מותנה של 12 חודשים במצטבר. בית המשפט העליון אישר את פסק הדין למעט הקלה של חפיפה חלקית של עונש המאסר המותנה שהופעל. בגין האישום הראשון נטען שיש להתייחס למכלול המעשים כאירוע אחד אך יש לגלם את העבירות בהן הורשע לתוך המתחם. התבקש לקבוע מתחם ענישה של בין 8-20 חודשי מאסר בפועל. נטען שרק בגין עבירה של פריצה לשם גניבה, העונש הקבוע בצידה הוא 7 שנות מאסר וכי יש ליתן את הדעת לעבירות הנהיגה ללא רישיון. בנוגע לשני האישומים שצורפו (כתב האישום הנוסף) התבקש לקבוע מתחם של 8-20 חודשי מאסר בפועל וכן לקבוע ענישה מצטברת, גם אם באופן חלקי. בנוסף, התבקש להטיל מאסר על תנאי, קנס, פיצוי משמעותי לכל קורבן ופסילת רישיון הנהיגה לתקופה משמעותית, כאשר מתחם הפסילה נע בין 6-60 חודשי פסילה מלהחזיק רישיון נהיגה. ב"כ המאשימה הפנתה בהקשר זה לעפ"ת 18158-03-13 שם הוטלו 15 חודשי מאסר בפועל בגין נהיגה ללא רישיון וכן 5 שנות פסילה. עוד הפנתה לרישום התעבורתי המכביד.

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש

11. ב"כ הנאשם ביקש להקל בעונשו של הנאשם. נטען שיש לקבוע מתחם ענישה כולל לכל העבירות בשני כתבי האישום. נטען כי מהות כל העבירות זהה וכי מדובר באירועים שהתרחשו בפרק זמן קצר מאוד החל מיום 16.8.15 ועד ליום 2.9.15. ב"כ הנאשם הפנה לע"פ 4197/14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (12.4.15) שם בית המשפט קבע שיש לקבוע מתחם ענישה אחד לכל האירועים, כאשר התבצעו בסמיכות זמנים באופן החוזר על עצמו. נטען כי העובדה שמדובר בקורבנות שונים אינה משנה. ב"כ הנאשם הפנה בהקשר זה לע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.14), שם נקבע כי הפגיעה בכלל הקורבנות נובעת מתוכנית עבריינית אחת. נטען בנוסף כי מדובר במעשים שהתרחשו בסמיכות גיאוגרפית (ע"פ 2519/15 **קיעאן נ' מדינת ישראל** (29.12.14)). נטען כי הרקע המתואר בתסקיר תומך בכך שיש לקבוע מתחם כולל ולגזור עונש מתוכו (ע"פ 212/79, רע"פ 5798/00 **ריזי נ' מדינת ישראל**). באשר למתחם הענישה נטען כי הוא נגזר מהנסיבות הספציפיות של הנאשם. נטען כי מדובר באירועי שוד ברף הנמוך, אשר לא לוו באלימות פיסית כלפי המתלוננים או רכוש וכי איש לא נפגע כתוצאה מהם. נטען גם כי דובר באירועים בהם נכחו מתלוננים בודדים בלבד ולא מקומות הומי אדם עם פוטנציאל למספר קורבנות. נטען כי פרט לאירוע החמישי, הנאשם לא נשא כלי נשק וכי גם באירוע החמישי המתלונן לא ראה את הסכין או חשש ממנו. נטען גם כי הנאשם לא היה רעול פנים ולא עטה על פניו כיסוי, דבר המפחית מעוצמת האירוע. באשר להתפרצויות לרכב נטען שגם הן נעשו ללא אלימות או שבירי זכוכית אלא שדובר ברכבים פתוחים שלא היו נעולים. באשר למניע למעשים הפנה ב"כ הנאשם לתסקיר. נטען למתחם ענישה של 2-5 שנות מאסר, כאשר רף הענישה לכל מקרה הוא בין 6 חודשי עבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר. נטען לענישה ברף הנמוך או לפחות לחפיפה בין העונשים.

12. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה. ת"פ 1304-05-14 **מדינת ישראל נ' מאור הלר** שם דובר ב-4 מקרים עם נסיבות דומות שבית המשפט ראה בהם אירוע אחד. נקבע מתחם של 18-48 חודשי מאסר והוטלו עבודות שירות בשל סיכויי שיקום. צוין כי דובר בעבירות קלות יותר בשני מקרים.

ע"פ 2651/11 פלוני נ' מדינת ישראל- שם דובר ב-18 מעשי שוד, חלקם אלימים וכללו כליאת שווא. הוטלו 7 שנות מאסר.

ע"פ 9416/02 מדינת ישראל נ' יעיש יפרח, שם נדון נאשם לעונש מאסר של 12 חודשים. נטען כי מדובר בנסיבות חמורות יותר שכן הנאשם שם חבר לשלושה אחרים לביצוע שוד של עובד דואר. הנאשם כיסה את פניו וניגש עם אחר לרכבו של עובד הדואר על מנת לבצע את השוד אך הוא הבחין בשודדים ונמלט בטרם הצליחו לבצע את זממם.

ע"פ 8944/04 איליה לזדון נ' מדינת ישראל שם הופחת עונשו של המערער שהורשע בעבירה של שוד מזוין מ-9 חודשי מאסר ל-6 חודשי עבודות שירות.

ע"פ 6752/10 יהודה טטראשוילי נ' מדינת ישראל, שם נדון נאשם ל-10 חודשי מאסר בפועל על שוד באמצעות פתק.

ת"פ 131/09 מדינת ישראל נ' עמנואל בן בנימין יצחק, שם נדון נאשם ל-17 חודשי מאסר בפועל, שהודה בביצוע עבירת שוד, כאשר הגיע לסניף דואר מצויד באקדח צעצוע ואיים על הבנכל.

ע"פ 4703/12 גיא מקסימנקו נ' מדינת ישראל שם בוצעו עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע ושוד בנסיבות מחמירות, כאשר הנאשמים נכנסו לחנות, הורו למתלוננת שעבדה שם לשכב על הרצפה, סתמו את פיה, הצמידו לצווארה חפץ חד, איימו עליה שירצחו אותה ונטלו אלפי שקלים. בערכאה הדיונית הוטלו 15 חודשי מאסר. צוין כי חלקו של הנאשם הצטמצם לנטילת הרכוש.

ע"פ 10296/06 חאלד חסן נ' מדינת ישראל, הושת עונש של 9 חודשי מאסר בגין עבירת שוד.

ת"פ 12498-09-14 מדינת ישראל נ' משה גיריגין, הושת עונש של 5 שנות מאסר בגין 5 מקרי שוד.

ע"פ 6913/13 אסיה טספיה נ' מדינת ישראל, הושת עונש של 5 שנות מאסר בגין 4 מקרי שוד.

13. נטען כי הנאשם הודה מיד וחסך זמן שיפוטי של העדת 87 עדים בתיק. נטען בנוסף, כי הנאשם יכול היה לסיים את תיק השלום בנפרד, שם רף הענישה חמור פחות וכך היה יכול להנות מהכלל בדבר חפיפת עונשי מאסר בהתאם לסעיף 45 לחוק העונשין. צוין שבתסקיר התייחסו לכך שהודאתו כנה ואמיתית. נטען כי לנאשם ישנו עבר פלילי אך מזה 15 שנה לא ביצע עבירות. נטען עוד לנסיבות אישיות מאוד מיוחדות כפי שעולה מהתסקיר. באשר לשיקולי שיקום נטען כי הנאשם ללא מקורות תמיכה, אין לו משפחה, בת זוגו נטשה אותו והוא דר רחוב בחודשים האחרונים. נטען שבשל העדר התמיכה קצינת המבחן לא יכלה להמליץ על טיפול בקהילה ולכן יש לשלבו בטיפול במסגרת המאסר. עוד נטען כי קצינת המבחן התרשמה שהנאשם לוקח אחריות מלאה על ביצוע העבירות. נטען כי הנאשם ביקש לקבל טיפול במסגרת המאסר. עוד התבקש ליתן קנס ופיצוי מידתי. עוד צוין שלנאשם היה רישיון אך הוא לא היה בתוקף וכי מדובר בנסיבה מקלה. נטען כי תחושות של תסכול, בלבול וחרדה ליוו את הנאשם וכי הוא פעל מתוך ייאוש ועל רקע חובות שצבר. נטען שהאינטרס הציבורי הוא שיקול רלוונטי בגזירת הדין אך הוא כולל בתוכו את שיקום הנאשם.

14. הנאשם עצמו הודה שביצע את העבירות וטען שלא היה ב"הכרה מלאה". לדבריו, כ-15 שנה לא היה עצור אך עקב בעיות משפחתיות הוא מזה כחצי שנה דר רחוב. לדבריו, ביצע את העבירות מתוך חוסר ברירה. עוד הוסיף כי עבד כל השנים במכונאות ושיש לו ילד בן 11. הוא ביקש לקחת את מצבו האישי בחשבון. הנאשם הוסיף שברצונו לקבל טיפול במסגרת מאסרו.

תסקיר שירות המבחן

15. מעיון בתסקיר עולה כי הנאשם בן 48, מכור לסמים, פרוד ואב לילד בן 10. טרם מעצרו היה דר רחוב. ב-15 השנים האחרונות התגורר הנאשם עם בת זוגו ואם בנו ועבד במוסך של אביה. צוין כי בת זוגו סובלת מטורשת נפוצה וכי לאורך השנים, כשמצבה הבריאותי החמיר הוא טיפל בה וסעד אותה. בטרם ביצע העבירות, ביקשה ממנו בת זוגו לעזוב את ביתה על רקע חזרתו לשימוש בסם מסוג ריטלין והוא הפך לדר רחוב. עוד עלה מהתסקיר, כי כבר כנער הסתבך בפלילים מאחר ולא היו גורמים שיכלו לסייע לו. תואר כי הנאשם מכור לסמים מגיל 18 ומטופל בתחליף סם מזה כ-20 שנה. לפני כ-6 שנים החל שימוש בריטלין, במקביל לשימוש בתחליף הסם. תואר כי לנוכח הקשר עם בת זוגו הצליח להימנע מהסתבכות בפלילים וכעת נותר ללא מקורות תמיכה. עוד עלה מהתסקיר כי לנאשם 12 הרשעות קודמות בגין ריצה 6 תקופות מאסר. הרשעתו האחרונה הינה משנת 2003. צוין כי להתרשמות שירות המבחן, הנאשם נוטל אחריות מלאה על מעשיו ופעל מתוך ייאוש ועל רקע חובות שצבר. נטען שחזרתו לסמים והחלטת בת זוגו הובילו לחזרה לדפוס התנהגות עברייני, אותו הכיר מהעבר. צוין שהנאשם הביע רצון לעבור טיפול לגמילה מסמים. לסיכום נטען כי להערכתם היות ומדובר באדם מכור לסמים, ללא מקורות תמיכה משמעותיים, אין לו את הכוחות הנדרשים להתמודד עם תהליך גמילה במסגרת קהילה טיפולית מחוץ לכלא ולא ניתן להמליץ על חלופת ענישה במסגרת הקהילה, העשויה להפחית הישנות ביצוע העבירות. צוין כי במידה ויוטל מאסר בפועל, יש לשקול להמליץ לרשויות השב"ס על שילובו של הנאשם בתהליך טיפול במסגרת בית הסוהר.

דין והכרעה

16. במקרה דנן הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות שבוצעו הינם הגנה על שלום הציבור ובטחונו, שמירה על הסדר החברתי וההגנה על הקניין. לחובת הנאשם 12 הרשעות קודמות בגין עבירות של רכוש, אלימות, סמים ובריחה ממשמורת חוקית, בגין ריצה כ-6 תקופות מאסר. הרשעתו האחרונה הייתה בשנת 2003 (ראו: ת/2). כמו כן לנאשם כ-14 הרשעות תעבורה, מרביתן בגין נהיגה ללא רישיון וכן עבירות של נהיגה בזמן פסילה, אי ציות לשוטר, נהיגה בחוסר זהירות, מתן רשות לאחר להשתמש ברכב ללא ביטוח וללא רישיון נהיגה ואי מתן זכות קדימה, כאשר האחרונה בוצעה בשנת 2001 (ראו: ת/3).

17. כל העבירות בכתבי האישום הנוכחיים שבוצעו על ידי הנאשם בוצעו בפרק זמן של כשבועיים. אכן לא מדובר באירוע אחד אלא ברצף של מעשים תכופים אשר נבעו כאמור מהתדרדרות הנאשם, לאחר שהתבקש לעזוב את מסגרתו המשפחתית והפך לדר רחוב. הנאשם לא השכיל להתמודד עם מצוקתו האישית

והכלכלית ובחר בדרך אותה הכיר בעבר של הפרת החוק. אציין כי על אף שמדובר בפעולות עברייניות שבוצעו על פי רצף של זמן וכללו מעשים שונים ביחס לקורבנות שונים ובמקומות שונים, הם עדיין מהווים מסכת עבריינית אחת (ראו: ע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.14)). לאור זאת, החלטתי שאין מקום להגדיר כל אחד ממעשי העבירה כאירוע נפרד ועצמאי ויש לקבוע מתחם ענישה אחד בגין כל העבירות שבוצעו, לרבות כתב האישום שצורף. במקרה דנן, לא נגרם נזק ממשי או פגיעה פיזית במי מהמתלוננים, המעשים לא לוו באלמות ובמרבית המקרים גם לא באיומים. בנוסף, הנאשם במרבית האישומים לא היה חמוש וגם באישום החמישי, אומנם היתה ברשותו סכין אך הוא לא עשה בה שימוש והמתלוננת לא היתה מודעת לכך כלל. הנאשם גם לא השתמש בכיסוי על פניו. נסיבות חייו הקשות הביאו את הנאשם לבצע את העבירות. יחד עם זאת, הנאשם יכול היה להבין כאדם בוגר את הפסול במעשיו ולהמנע מהם בכל שלב. מתחם הענישה במקרה דנן הוא בין 2 עד 6 שנות מאסר בפועל.

18. אציין כי מסכים אני עם טענת הסניגור לפיה מדובר בעבירות שהינן ברף הנמוך של עבירות השוד. יחד עם זאת, אין לקבל את הטענה כי העבירות בוצעו על רקע מצבו הכלכלי כטענה העשויה לסייע לנאשם (ראו: ע"פ 4521/12 **חיים סואמי נ' מדינת ישראל** (30.6.14)).

19. לקולא אציין כי הנאשם הודה; נטל אחריות כנה ואמיתית (ראו את האמור בתסקיר). עוד אציין את נסיבות חייו הקשות ואת העובדה שבמשך תקופה משמעותית הצליח לחזור לדרך הישר ולנהל אורח חיים נורמטיבי.

20. לחומרה אציין את עברו הפלילי המכביד (אם כי יש לציין את ההפוגה בביצוע עבירות משך שנים רבות).

21. כפי שצוין לעיל, שירות המבחן, הגוף האמון על שקילת הפן השיקומי, לא מצא לנכון לבוא בהמלצה לגבי הנאשם. היות ולטענתם מדובר באדם מכור לסמים, ללא מקורות תמיכה משמעותיים, נקבע כי אין לו את הכוחות הנדרשים להתמודד עם תהליך גמילה במסגרת קהילה טיפולית מחוץ לכלא ולא ניתן להמליץ על חלופת ענישה במסגרת הקהילה, העשויה להפחית את הסיכון לביצוע העבירות. מכאן, אין מקום להעדפת שיקולי שיקום במקרה דנן ויש לאפשר לנאשם להשתלב בהליך גמילה במסגרת הכלא בתקופת ריצוי מאסרו.

22. לאור כל האמור לעיל אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

(1) 3 שנות מאסר בפועל, בניכוי תקופת מעצרו מיום 2.9.15.

(2) 12 חודשי מאסר על תנאי במידה והנאשם יעבור תוך 3 שנים ממועד שחרורו אחת העבירות בהן הורשע או עבירה אחרת מסוג פשע.

(3) פסילת רישיון הנהיגה של הנאשם לתקופה של 4 שנים ממועד מתן גזר הדין.

(4) פיצוי בסך 2,500 ₪ למתלונן המפורט באישום הראשון, שישולם לא יאוחר מיום 1.6.16.

המאשימה תעביר למזכירות את פרטי המתלונן.

(5) הגורמים בשב"ס יבחנו את התאמתו של הנאשם להליך גמילה מסמים וישקלו לשלבו בהתאם.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, ל' שבט תשע"ו, 09 פברואר 2016, בנוכחות הצדדים.

דניאל פיש , שופט